

Rusi začasno zaustavili Avstro-Nemce na Poljskem.

Nemčija pošilja še več vojaških krdel proti Rusiji, da dobi tam odločilno zmago, predno udari z večjo silo na Francoze. Krvavi boji na zapadnem bojišču.

Italijani izgubili velekrizarko "Amalfi" in večdnevno bitko ob Soči.

Dunaj, 8. jul. (Čez London.) — Generalni štab je danes objavil sledeče: "V goriskem okrožju je sovražnik večeraj ponovno napadel, a je bil vedno prisiljen k umiku. Ob srednji Soči in okrog Krna je vladal mir. Ob koronki in tirolski meji je prišlo samo do topniških bojev.

"V noči na 7. julija so se obnovili boji s Črnogorci na višinah vzhodno od Trebinja. Ker so se njegovi protinapadi dne 6. jul. izjalovili, nas je sovražnik poskušal ponoči presenetiti. Napad pa se je pod našimi topniškimi streljanjem popolnoma ponesrečil. Odtlej je tankaj popoln mir.

"Na drugih točkah fronte se ni pripetilo nič važnega.

Italijani strašno poraženi.

Berlin (čez Sayville), 8. jul. — Bitka med Italijani in Avstriji na fronti ob Soči se je končala po brzovjavkah na agenturo za prekmorske novice v stranem porazu in ogromnih izgubah za Italijane, ki so po številu presegali Avstrijce v razmerju 4:1. Italijani so neprestano bombardirali s svojimi težkimi topovi, toda, kakor poročila pravijo, brez vsakega uspeha. Brezkrvna potratna streljiva je bila ogromna.

Avstriji potopili križarko.

London, 8. jul. — Italijanska mornarica je utrpela svojo prvo resno izgubo, ko je neki avstrijski podmorski čoln uspešno torpediral križarko "Amalfi" v jadranski morški ožini. Karkil 500 od 700 mož posadke je bilo rešenih.

Duh Tegethoffov hodi po Adriji.

Rim, 7. jul. čez Pariz, 8. jul. — Italijanska oklopna križarka "Amalfi" je bila torpedirana in pogreznjena davi po nekem avstrijskem podmorskem čolnu, ko se je nahajala na pozvedovalni vožnji v gorenji Adriji. Večji del posadke je bil rešen.

Uradno naznanilo se glasi:

"Naše brodogojne je med zadnjo nočjo (6. julija) izvedlo ofenzivno pozvedovalno vožnjo v gorenji Adriji. Ob lutanjem svitu je bila "Amalfi", ki se je udeležila vožnje, torpedirana po nekem avstrijskem podmorskem čolnu in se je kmalu pogreznila na krmično plat. Predno je poveljnik vele moštvo, skočil čez krov, je zaklical: "Živel kralj! Živela Italija!" Vse moštvo, zbrano na prednjem krovu, je ponovilo vzklík in tako pokazalo pogum in disciplino. Poveljnik, ki je šel zadnji s krova, je zapustil "Amalfi" šele malo prej, nego

v baje po minah okuženi Adriji, če se ima pogum.)

600 Italijanov padlo.

Avstrijski glavni stan, 10. jul. — "Ob italijanski fronti pri Podgori in pri mostnem braniku v Gorici je bilo nastetih 600 padlih Italijanov."

Zeppelin za Rim.

Rim, 10. jul. — Nemški zeppelinji so bili odposlani na avstrijsko brežino Jadranskega morja. Namen je, kakor poročajo, prodreti čez Apenine v Rim.

Papež je odredil, naj svetilnic v Vatikanu ne prižigajo.

Boj za Gorico.

Rim, 10. jul. — Na tisoče ton kovine irči proti avstrijskim utrdbam ob Soči pri trdovratnem poskusu, prodreti v Gorico. Kralj Viktor Emanuel, v spremstvu svojega bratrance, vojvode d' Aosta, hiti gori in dolj ob italijanski fronti, osebno vode topniško streljanje in osrčujoč svoje čete.

Uradne brzovjave naznanjajo danes, da so italijanski zrakoplovi zopet bombardirali železniško postajo v Nabrezini.

Posebna brzovjaka "Tribuni" poroča danes, da Avstriji utrjuje svojo obrambno linijo v raztegu od Trsta do Gradca in Dunaja, da se pripravijo za pričakovani italijanski naval.

Z ruskega bojišča.

London, 8. jul. — Na južnem Poljskem so Rusi, močno ojačeni z vojnimi topovi ter opirajoč se na svoje železnice in trdnjavi Ivangorod in Brest-Litovsk, zadržali avstro-nemški poskus, zajeti Varšavo od jugozapada.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 8. jul. — Vojni urad je izdal sledeče uradno naznanilo:

"Na Rusko-Poljskem, vzhodno od reke Visle, se vrši bitka. Številni ljujni ruski napadi so bili krvavo odbiti. Pred protinapadi močnejših ruskih krdel, zbranih v zaščito Lublina, so se naše čete umeknile z obeh strani ceste na višine severno od Krasnika.

"Zapadno od Visle je bilo nekaj ruskih prednjih postojank vzetih z nasokom."

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 8. jul. — Nemški vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo:

"Sovražen napad iz smeri Kovna na Litvanskem je bil odbit s težkimi izgubami za sovražnika. Pri Stegni, severovzhodno od Przasnysza, je bilo nekaj ruskih okopov zavzetih in obrzanih.

"Sovražno prodiranje v okrožju Strzegowa in Starosrebow, severovzhodno in vzhodno od Racionca, je bilo brez uspešno. Poskusi sovražnikov, zavzeti gric 95, vzhodno od Dolowatke, ki smo ga zasedli večeraj, so se izjalovili."

Rusi zaustavljajo Avstro-Nemce.

Petrograd, 9. jul. — Vkljub vojaškimi podjetjem ob severnih in zapadnih frontah z neprestanimi napadi med Suwalki in reko Koljari, ter vkljub o-

grožnju Varšave od zapada, so glavne prizadeve proti Rusiji nastopajočih sovražnih čet še vedno osredotočene med rekama Vislo in Bugom ter napetene proti Lublinu.

V tem okrožju pa so Rusi po zadnjih poročilih začasno zaustavili avstro-nemško prodiranje ter celo začeli novo ofenzivo od svoje strani med Vislo in reko Wieprz, udarjajoč južno od Lublina proti nemškimi postojankam blizu Urzendorva, Buhave in Krasnika. Fronta, označena po teh točkah, je kakih dvajset milj južno od Lublina in Holma ter kakih trideset milj severovzhodno od Sandomira.

Ali se vojna sreča preobrača?

Nemške čete so sedaj počivale več dni pri teh točkah brez kakše posebne izpitimbe v položaju in njihovo prodiranje, ki je skoro dva meseca neprestano napredovalo, je zaustavljeno.

Ed stanje, v zvezi z novo rusko ofenzivno delavnostjo, pojasnjuje zaupanje med ruskimi opozavci, da se naposled vojna sreča preobrača, in da je bil pričakovani trenotek v preprenje nadaljnjega nemškega navala.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 9. jul. — Avstrijski vojni urad je nočjo izdal sledeče uradno naznanilo:

"Na ruskem bojnem torišču je splošni položaj na severovzhodu neizpremenjen. Na Rusko-Poljskem, na višinah severno od Krasnika, se bojevanje vrši kakor prej dneve. Skrajno huti ruski napadi na več točkah so bili večeraj odbiti. Zapadno od Visle smo obdržali vse zavzete ruske prednje postojanke."

Angleški o položaju.

London, 9. jul. — Naznanila v avstrijskih in nemških današnjih uradnih poročilih, da ni bilo nobene izpitimbe v položaju na ruski fronti, tolmači to kaj v zmislu, da si nemške armade se niso opomogle od poraza, ki jim ga so Rusi prizadeli severno od Krasnika, kjer nastopajo Avstriji v zvezi z maršalom von Mackensonom.

Nagotovo je še, ali se namerava veliki knez Nikolaj, vrhovni poveljnik ruskih čet, končno ustanoviti na svojih sedanjih linijah, ali umekniti do reke Bug, kar bi utegnili pomeniti zapustitev Varšave. Vojaški veščaki pravijo, da je to brez dvoma odvisno od njegovih zalog streljiva, ki jih sedaj dobiva skoz Arhangal in ki jih nemški podmorski čolni poskušajo pretrgati.

Bitka pri Krasniku.

Avstrijski glavni stan, 10. jul. — Hudo bojevanje v bitki blizu Krasnika na Poljskem se nadaljuje z nezmanjšano silo, a še ni doseglo odločilne točke. Nič važnega se ni pripetilo drugje ob ruski fronti.

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 10. jul. — Nemški vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo:

"Na Rusko-Poljskem je bil ruski napad blizu Osowjeke odbit. Na južnem Poljskem in Galicijem je položaj nemških čet neizpremenjen."

Velike ruske izgube.

Črnovice, 10. jul. — V sled svojih velikih izgub na fronti v Bukovini in ob Dniestru so Rusi pred kratkim prosili za štirinovo premirje v svrhu, da pokopljejo svoje mrtvece. To je bilo dovoljeno. Rusi ob Dniestru so zelo trpeli od avstro-ogrškega topniškega streljanja in se na več točkah umaknili več milj čez reko.

Z zapadnega bojišča.

London, 8. jul. — Da so Nemci zavzeli 100 yrdov okopov severno od postaje Souchez, priznava nočnejše naznanilo francoskega vojnega urada.

Uradno nemško naznanilo pa poroča zavzete 800 yrdov francoskih okopov okrog Soucheza na ozemlju, prej zavzetem po Francozih. Nemško naznanilo pravi, da je bilo vseh 800 yrdov zavzetih s protinapadom.

Francozi zmagali v Vogezih.

London, 9. jul. — Ljutji boji se nadaljujejo na več točkah zapadne fronte. Angleži poročajo odbite vseh nemških protinapadov, podjetih v prizadevi, zopet pridobiti izgubljene okope severno od Ypresa, in naznanjajo, da je bila angleška pridobitev raztegnjena, in da so bile nemške izgube velike.

Francozi poročajo uspeh v Vogezih, kjer so napredovali 700 yrdov na fronti 600 yrdov in ujeli nad 800 neranjenih Nemcev. Ta zmaga je videti najvažnejša na zapadni fronti izza nekaj mesecev.

Nemci poročajo odbite francoskih napadov pri Souchezu in trdijo, da so nemške čete napredovale v okrožju Woevre, kjer so baje zavzeli nekaj okopov in ujeli 250 mož.

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Nadškof Quigley zaspal v Gospodu.

Podlegel tretjemu napadu mrtvouda v hiši svojega brata v mestu Rochester, N. Y.

UMRL V 60. LETU STAROSTI.

Velikanske priprave za pogrebno svečanost, ki bo v Chicagu v četrtek.

Rochester, N. Y., 10. jul. — Chicški nadškof James Edward Quigley je umrl danes popoldne ob 5. uri 20 minut v stanovanju svojega brata tukaj, policijskega načelnika Joseph M. Quigleya.

Tam, kjer je prebil svoja otroška leta, v hiši svojega brata v Rochesteru, N. Y., je priljubljeni in velečastiti cerkveni knez, nadškof James Edward Quigley iz Chicaga, dokončal svoje

do vlaka, ki ga prepelje v Chicagu v ponedeljek popoldne.

Pogrebna svečanost se bo vršila v četrtek v Chicagu v katedrali Svetega Imena in odondod na Mt. Carmel-pokopališče, kjer bo truplo dejano v mavzolej, ki vsebuje ostanke prednika pokojnikovega, nadškofa Fechana in drugih cerkvenih knezov.

Trije napadi mrtvouda.

Ob njegovem posetu Washingtona je nadškofa zadela kap prvikrat dne 5. majnika in v drugič dne 28. junija in v tretjč dne 1. julija. Potem se je pojavila pljučnica in nazadnje srčna vodenica. Prepeljali so nadškofa v Washingtonu v bolnišnico georgetownske univerze, in ko se je ukrepil od prve kapi, se je hotel podati čez Atlantic City v svoje letovišče blizu Chautaque, N. Y., ali po dvotedenskem bivanju v Atlantic City je bolnik spoznal, da se bliža konec in je prosil, naj ga prepeljejo v Rochester v hišo njegovega brata, kar se je tudi zgodilo.

Dne 2. julija se je tako ukrepil, da je spoznal kakoli stojiče in govoril z njimi. Ko se je zopet zavedel, je prosil svoje prijatelje, naj molijo zanj.

Pokojnik bil velepriljubljen.

Nadškof Quigley je bil duhovnik visoke pomembe in njegovo smrt bodo kar naglo obžalovali katolici vseh narodnosti. Bil je iz vseh dežel semkaj priseljenim ne le dušni pastir, marveč tudi državljanski učitelj, ki je napravljal iz njih prave Američane s pomočjo ene stvari, ki so jo imeli v tuji deželi vkupno, s pomočjo svete vere.

Bil je znamenit mož, morda najznamenitejši vseh katoliških prelato, mož velikega znanja, mnogih talentov, človekoljub, diplomat, poznavatelj ljudi, vodja in voditelj, moder cerkveni knez.

Njegova nadarjenost za jezika ga je napravila ljubljena vseh podložnih mu občin. Ljudi so ga imeli za Sloveni, in predvsem Poljaki, ki jim je bil bolj krajevni duhovnik, nego cerkveni knez.

Kratek življenjepis.

James Edward Quigley je bil rojen v vasi Oshawa, Ontario, dne 15. okt. 1855. Njegovi starši so prišli v Ameriko iz Irskega leta 1847. Ko je bil "Jimmy", kakor je bil znan v mladih letih, še otrok v naročju — najmlajši razun enega od sedmerih otrok — so se njegovi starši preselili v Lino, N. Y., kjer so živeli tri leta, in potem v Rochester, kjer je gospa Quigley bivala do svoje smrti leta 1908, v starosti 88 let. Nadškofovo oče je bil dolgo let kontraktor in stavbenik v Rochesteru; umrl je leta 1899, kmalu potem, ko je bil njegov sin posvečen v škofa v Buffalu. Kot bogoslovec je mladi James Edward Quigley študiral na univerzi v Inomestu na Tirolskem in potem še v Rimu, kjer je bil leta 1879. povišan v doktorja bogoslovja. Ko se je vrnil v Ameriko, je najprej pet let pastiroval v borni župniji Attica, N. Y. Nadškofom je bil imenovan dne 15. dec. 1902, kot naslednik nadškofa P. A. Fechana. Kot nadškof je skrbel posebno za cerkve in šole.

Nemški odgovor.

Berlin, 9. jul. čez London, 10. jul. 2:37 zj. — Nemška ponudba, utelesena v odgovoru na noto Združenih Držav glede potopa "Lusitanije" in vojskovanja s podmorskimi čolni, ki je bil snoči izročjen James W. Gerardu, ameriškiemu poslaniku, je:

Prvič — Obnovo zagotovilo, da ameriške ladje v zakoniti trgovini ne bodo nadlegovane, niti življenja Američanov na nevtralnih ladjah ogrožena.

Drugič — Da bo nemškimi podmorskimi čolnom naročeno, dovoljevati ameriškim potniškim ladjam prost in varen prehod, zato pa Nemčija trdno upa, da bo ameriška vlada gledala na to, da te ladje ne bodo vozile tihotapskega blaga; take ladje imajo biti opremljene z različnimi znaki, a njihov prihod se ima v primernem času vnaprej naznaniti.

Ista predprava je raztegnjena na priljučno število nevtralnih potniških ladij pod ameriško zastavo, in če bo število tako razpoložnih ladij za potniško službo neprimerno, je Nemčija voljna dovoliti Ameriki, da postavi štiri sovražne potniške parnike pod ameriško zastavo za plovno med Severno Ameriko in Evropo pod istimi pogoji.

Carranza zmagal.

Vera Cruz, 10. jul. — Mesto Mexico je zavzeto. General Gonzales je danes popoldne naznanil generalu Carranza,

da so njegove čete usmrtille 2000 in ujele 3000 Zapatistov.

Washington, D. C., 10. jul. — General Gonzales je zavzel in zasedel Mexico City, kakor so nočjo naznanili Carranzovi uradniki ameriškim konzularnim častnikom v Vera Cruzu, ki so brzojavili semkaj.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Posiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. Vse naše poslovanje je jamčeno.

Najnižje cene:

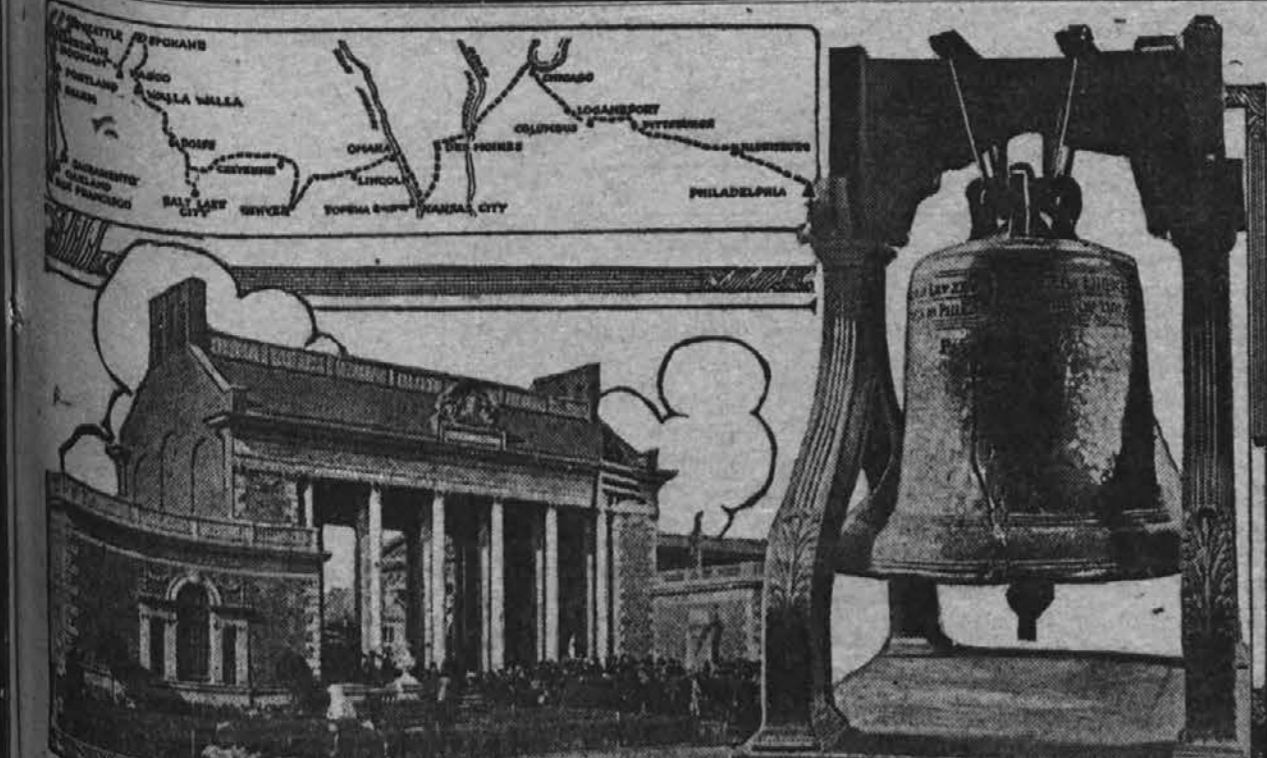
5	krón pošljemo za\$.85
10	" " " " 1.65
25	" " " " 4.05
50	" " " " 8.05
100	" " " " 16.00
500	" " " " 79.50
1000	" " " " 159.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Posiljajte in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

ZVON SVOBODE NA SVOJEM POTOVANJU IZ PHILADELPHIJE, PA., V SAN FRANCISCO, CAL.

Na tej sliki je videti Zvon svobode, pennsylvanijsko poslopje v panamo-pacifiški razstavi, kjer bode zvon posavljen med svojim bivanjem v San Franciscu, in pot, po kateri se zdaj pelje preko celine. Odpotoval je iz Philadelphije, Pa., dne 5. julija in pride v San Francisco ob 6. uri popoldne 16. julija.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. I. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Družine države za leto \$2.00
Za Družine države za pol leta \$1.00
Za Evropo na leto \$3.00
Za Evropo za pol leta \$1.50
Za Evropo za četrt leta \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno natančno POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN P.T.G. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 12. jul. — Smrt velečastitega nadškofa čičaškega je vzbudila splošno sožalje tudi v naši naselbini. Saj se je pokojni cerkveni knez Quigley mudil večkrat med nami, zadnjikrat povodom smrti Rev. John Kranca, našega župnika, ko se je udeležil pogrebne svečanosti v naši cerkvi sv. Jožefa dne 16. februarja t. l. Kdo bi si bil tedaj mislil, da bo čvrstega in na videz zdravega moža tako hitro pograbil smrt! Kakor hrast je bil videti krepak sredi februarja, a že v majniku je ta hrast začela kap, in danes je že mrtev. Katolici vseh narodnosti žalujejo za njim, in še posebno vsi slovenski verni priseljenici, ki jih je ljubil z očetoškimi srcem. Vsem ostane v trajnem in hvaležnem spominu.

— W. C. U. Jolietске podružnice Zpadne Katoliške Unije (Western Catholic Union) se pripravljajo na svoj veliki dan, ki bo priložnostno nedeljo, dne 18. julija, kakor smo na kratko že poročali. Slavnosti se bodo vršile dopoldne in popoldne. Dopoldnška parada, s oddelkom policajev na čelu, se prične pri nemški katoliški cerkvi sv. Janeza Krst., na voglu Hickory in Division streetov, ob 9:30 uri. Vodila bosta parado St. Francis Drill Team in sv. Martina slovenska podružnica št. 80. Korakali bodo po Hickory streetu južno do Jefferson streeta in potem do Bluff streeta, kjer se pridružita podružnici sv. Nikolaja in sv. Patrika. Pri sodišču (court house) se pridružita paradi podružnici Sv. Srca in Sv. Jakoba, nakar odkorakajo do italijanske cerkve sv. Antona, kjer se jim pridružita italijanski podružnici. Vsa parada se bode potem pomikala severno po Scott streetu do Clay streeta in potem v slovensko cerkev sv. Jožefa, kjer bo slovenska velika sv. maša ob 10:30 uri. Rev. Father Bernard, O. F. M., bo imel cerkveni govor. Popoldne bode velika slavnost v Theiler's parku, kjer bo člane jolietških podružnic W. C. U. nagovoril F. Wm. Heckenkamp ml. iz mesta Quincy, glavni predsednik Zpadne Katoliške Unije. Gospe bodo postregle z luncneomom v parku ob 1. uri. Po predsednika Heckenkamp nagovori bo W. C. U. Glee Club zapel več komadov. Vseh slavnosti se udeležijo najmanj 800 članov Zpadne Kat. Unije.

v Jolietu. Prihodnjega avgusta petdeset let pozneje bo občina skoro sto redovnic obhajala zlato obletnico ustanovitve samostana sv. Franciška, enega največjih franciškanških samostanov v Zruženih Državah. Obhajala se bode petdesetletnica v Jolietu štiri dni, 2., 3., 4. in 5. avgusta. Četveriškoj bode meševali na razne dni proslave zlatega jubileja. Več o tem še naznanimo.

— G. Josip Legan, član saloonarske tvrške Petric & Legan, Indiana st., je srečno prestal skrajno nevarno in mučno bolezen, ki se mu je razvila iz reumatizma. Vstal je iz bolniške postelje že pred par tedni in zopet vestno opravlja svoje posle, dasi še bolj počasi, ker se še ni popolnoma ukrepil. Bil je na smrt bolan, in so zdravniki skoraj obupali nad njim. Zato so zdaj vsi njegovi nešteti prijatelji in znanci tem bolj veseli, da je vedno veseli Joe zopet okrevail.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., je snoči odptoval po svojih opravkih v Calumet in druga mesta po Michiganu in Minnesoti.

— Nezgode. Ponesrečil se je na roko pri delu v tovarni g. Jos. Barbich. —V Fox plantu je padlo železo na desno nogo g. Johnu D. Kren. — V svojem domu leži bolan na prehladu g. Frank Kožar. Nadejati se je, da vsi tri kmalu ozdravijo.

— Nova povest. V prihodnji št. A. S. pričnemo priobčevati novo povest, in sicer roman "Ponižani in razzaljeni", ki ga je spisal slavni tusk pisatelj F. M. Dostojevskij.

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Bosic Stevo, Čurman Frank, Kastigar Frances, Pudlo John.

Bradley, Ill., 12. jul. — Tu sta vstopila v zakonski stan g. Matevž Škul in gđ. Frances Nose. Bilo srečno!

O PRVEM POMORSKEM SPOPADU Z ITALIJANI. ZANIMIVE PODROBNOSTI.

Šibenška "Hrvatska Misao" priobčuje naslednji zanimivi opis prvega spopada naše mornarice z Italijani.

Prvi napad našega brodovja na italijansko obalo od Benetk do Barlette je odjeknil v celi državi z radostnim odmevom. Neka prelest, pretkana s ponosom na našo junaško mornarico in z upanjem na kočni uspeh, je zalvalovala po žilah monarhije, in z enega konca do drugega so vzkljkala srca, ko se je raznesel glas o prvem uspehu: Ural! Živila mornarica! Slava Tegethoffu! Dol izdajniška Italija!

Podrobnosti o napadu se morejo podati samo v toliko, v kolikor se ne križajo z vojaškimi razlogi.

Prvi napad na morju so vodile hrvaške mišice, tako da se bo Italijanom gotovo oživil spomin na ono dobo, ko je bil Hrvat, zlasti oni iz Like, bavbar, strašilo, s katerim so Italijanke plašile svoje deca.

Sredi gluhe noči, še preden se je pojavila zora prvega vojnega dne, je hrvaška noga stopila na italijanska tla v Manfredoniji. Bil je to poveljnik (ime ladje zaplenjeno. Op. ur.) fregatni kapitan gospod Janko Vuković pl. Podkapelski, sin naše Like, junaške znanosti, v najboljši moški dobi 44 let. Srečal se je na obali z nekimi meščanom.

"Kje je, prosim, — vpraša v čisti italijansčini — "opštni urad?"

"Gospod, — se je glasil odgovor, ki ga je spremljala kretanja z roko — "evo tamkaj."

"In železniški kolodvor?"

"Tu in tu."

Nj preteka minuta, ko Manfredonec preplašen obstoji in posluša gremenje topov in gleda učinke njihovega delovanja na pošti in na kolodvoru.

Ta Manfredonec menda pač ni vedel, da se je vojna že začela, kakor tega niso vedele mnogotevline čozotske ladje, ki so ribarile onoo noč in prihajale k našim vojnim ladjam ponujati na prodaj ribe.

"Hodite!" — je odmeval poveljnikov glas. — "V vojni smo!"

"Ej, kajni vojni!" so odgovarjali čozoti, "to ni mogoče, da bi med Italijo in Avstrijo došlo do vojne."

In na noben način ni bilo mogoče uveriti čozotov, da je vojna že izbruhnila ter so še tem strastneje ponujali ribe. Šele, ko je komandant izpačil iz revolverja nekaj strelcev v zrak, da jih preplaši, so se čozoti, dasi neradi, umaknili. (Zaplenjeno. Op. ur.) potopljeni rušilce "Turbine", dokler ni zapazil, s kakšno namero prihajajo tje-kaj naše ladje. Po vsej priliki mu ni bila v redu naprava za brezlično brzojavljenje.

Ko je strel z naše strani pogodil "Turbino" v strojarno, so zajeknili obupni klici: "Aiuto! Aiuto!" (Na pomoč!) Šele čez nekaj časa se je na jamboru zadetega rušilca opazila bela zastava, znak predaje, ki jo je bil nekaj časa zakrival dim. S "Turbine" so spustili čolne in poskakali v morje, nakar so jim naši vrgli resilne pasove ter se je moglo rešiti 35 do 50 mož posadke, med njimi poveljnik ladje. V daljavi sta se prikazali dve italijanski križarki, nakar se je moralo reševalno delo ustaviti (Zaplenjeno. Op. ur.).

Med ujetniki so tudi ranjenci; eden izmed njih je bil jako teško ranjen ter je včeraj umrl. Tudi poveljnik je lahko ranjen, in sicer ga je po licu o-

pekla para vsled eksplozije. Vsi ujetniki, tako častniki kakor moštvo, so polni hvale o postopanju naših z njimi. Naši so jih oblekli, okrepčali z jedjo in pijačo.

Ujetniki izjavljajo, da ni res, da bi bilo ljudstvo v Italiji za vojno; vojno hočejo oni, ki ne pojejo vanjo in ki nikdar niso izkusili njene grenkosti.

Italijani odpejali dekana iz Kobariida.

Nemški listi in po njih tudi mi, so te dni poročali, da so Italijani odpejali župnika iz Caporetto, ker so sumili, da je v zvezi z avstrijskimi četami. "Reichspost" poroča, da so ga Italijani ustrelili. "Caporetto" je slovenski Kobariid. Ondi je bil za dekana in župnika častiljivi 71letni starček č. g. Jurij Peternel, konsistorijalni svetnik in vitez Franc Jožefovega reda.

GARIBALDIJEV BOJ PROTI TIROLSKI LETA 1865.

Voditelj italijanskih četašev Garibaldi je s svojimi prostovoljci poizkušil udrati na Tirolsko na ravno tistem mestu, kjer se je tudi v tej vojni izvršil prvi sunek, namreč v Ledroško dolino proti Coldinu. Brambo Tirolske je vodil tedaj Kuhn pl. Kulnenfeld (umrl 1896). Na razpolago je imel poleg 4400 deželnih strelcev krog 12.000 mož rednih čet z 82 topovi, ki jih je kot "taktične rezerve" razpostavil spredaj v štirih odsekih zapadne in južne meje (Gardsko jezero in Ledroška dolina Judikarije, Sulzberg in Monsberg in Vintschgau), medtem ko sta brigadi gm. Kainza in polkovnika Montjulgantsa stali kot "strategične rezerve" v dolini Adiče krog Tridenta. V staroizkušeni zvestobi je vstala tirolska črna vojaka pod podmaršalom grofom Ivanom Castiglione z nad 42.000 mož. Garibaldi je ameraval glavni sunek proti Judikarijam, da bi skozi dolino Ledra čez Ampolo in Condino prišel do Tridenta; cesarske moči na Stiltzerskem sedlu in Tonalu pa naj bi se zadrževale z navideznimi sunki. Kuhn je zamislil brambo tako-le: Vpadlega sovražnika naj bi primerno potisnjeni oddelek tako dolgo zadrževal, da bi mogla strategična rezerva priti na pomoč. Garibaldi je otvoril sovražnosti z nasilnim poizvedovanjem v dolini Chiesa, potisnil (25. junija) avstrijske predstraže s kaiferskega mostu (na severnem koncu idrskega jezera) nazaj, se pa radi poročil pri Custozzi s svojo četo umaknil zopet nazaj na jugozapadni konec Garskega jezera (Desenzano in Lonato). Zato je pa Kuhn v mali vojni prešel k napadu in v bojih na Monte Suello in pri Vezzi (3. in 4. julija) rdečesrajnika krvavo potolkel.

Nato je Garibaldi svoje moči zopet polagoma potiskal proti Ledroški dolini in Judikarijam, a zadel na protisunek cesarskih. Pri mostu Cimogro (16. julija) so bili njegovi prostovoljci poginani v beg; edinole mali fort Gligerti v Ampolski dolini je postal po štirindnevem obstreljevanju (stala sta dva topova proti 12) plen Garibaldivcev.

Ponovni Garibaldijevi ofenzivi v dolini Chisa in Ledra je Kuhn ustavil v krvavem boju pri Bezzecci (21. julija); še se hrani v muzeju "Ferdinandum" v Inomostu takrat uplenjeni stol, na katerem so prenašali Garibaldija. Istega dne so bile prostovoljske čete prazne pri Condinu. Kuhnova strategija je bila poplačana. Sicer je ponovno prišlo do majhnih bojev; Garibaldijev napad na Rivo je obrezuspešla cesarska flotilja na Gardskem jezeru, ki se je tudi proti italijanskim topničarkam krepko držala. Od te strani ni pretlila dežel nomena resna nevarnost več. Drugačen je bil položaj zybodno od Tridenta. Dogodki na Češkem, Kraljevi Gradec, so cesarja prisilili, da zmanjšo južno armado; od treh armadnih zborov je ostal razen trdnjaviških posadk le še 7. zbor podmaršala Maročiča na Beneškem, ki se je postavil ob soški črti. Vse to je opogumilo Viktorja Emanuela za nov napad. Medtem ko naj bi italijansko brodovje v Adriji izsililo ročno zastavo, je bil manjši italijanski armadi namenjena osvojitve južnih Tirol in Trista; za zavetje trdnjav in zavarovanje operacijske črte so izbrali 1. in 3. zbor. Pri Padovi je italijanski voditelj Cipolini razdelil svojo moč in ukazal generalom Medici, da prodrje skozi Lugaško dolino proti Tridentu. Dejanjsko se mu je po več dneh posrečilo, da je potisnil nazaj majhni avstrijski oddelek pod majorjem Piehlerjem; 23. julija je stal Medici pri Leveiu v lepi nadi, da bo naslednji dan gospodar Tridenta; toda Kuhn je bil odločen, da drži Trident do skrajnosti in napravi iz njega drugo Saragosso. Medici je poizkušal, da bi z denarjem podkupil kmečko prebivalstvo, da bi razdrlo železniško progo v Verono, a zaman. V Sordski dolini je prišlo 25. julija pri Vigolu še do boja, ki je bil za vpadike poln izgub. Nadaljnji bojem je napravilo konec premirje v Nikolsburgu.

VOJNOPOŠTNO PISMO Z ITALIJANSKEGA BOJIŠČA.

V "Grazer Volksblattu" in v dunajski "Reichsposti" čitamo: Kadetni aspirant Feliks Kern piše o prvih bojih na italijanskem bojišču: "1. junija. Zunaj ognjene črte sem zopet. To je bilo lepo vreme, ki ga delajo Italijani s svojimi težkimi topovi, a pomagalo jim pa ni prav nič. Kmalu po dohodu smo prišli v rojno črto. Italijani so vzeli ravno gotove točke močno na muho. Neko postojanko, katero so imele zasedeno čete naše brigade, so naskočili nič manj nego petkrat. Ko so prišli zadnjič, je bilo našim preneumno in napravili smo protinasko, ki je sijajno izpadel. Na to postojanko so streljali štiri dni s svojo težko artiljerijo (22 cm). Izstrelki so kar deževali. Bilo je grozljivo. Naši so se krepko držali. V več vrstah zaporedoma so vedno iznova prihajali Italijani. S klici "Evviva" in "Evviva Savoya" so hoteli udrati v našo postojanko. Sprejel jih je uničujoč ogenj in jih prišilil, da so se umaknili. Tedaj smo bili izmenjani in druge čete držle postojanke. Do danes niso prišli Italijani niti za korak naprej. Predvsem so naše postojanke dobre in vse je izvrstno organizirano. Tu je oskrba brez najmanjše graje. Izvrstni voditelji stoji na čelu, do katerih imajo čete veliko zaupanje. Duh čet je istočake izvrsten. Posebno naši vojaki, Dalmatinci, gredo s pravim navdušenjem v boj. Saj branijo dobesedno svojo lastno domovino. Ko se je rekelo, da gre proti Italiji, so se priglasili n. pr. od moje stotnije vsi, razen enega, ki je bil težko bolan. Osem marnodnih, ki bi bili imeli ostati na mestu, je postalo namah zdravih. Med jako napornimi marši in utrudljivo vožnjo na železnici ni niti eden obolel v celem bataljonu. Niče ni hotel biti bolan. Vse se bori z enakim navdušenjem: Nemci, Hrvati, Slovenci in Čehi. Proti nam pošiljajo sedaj najboljše čete, skoraj same alpince. Sodbe o italijanski armadi so zelo različne. Podčeneval jih ne bo nihče. Iz prvih bojev, v katerih se vsakogar niso posebno izkazali, še ni mogoče skleniti splošne sodbe. Mi pričakujemo s polnim zaupanjem in pogumom bodočih dogodkov.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

V Dardanelah.

Carigrad, 8. jul. — Turško vojno ministertvo je danes izdalo sledeče naznanilo:

"Na dardanelski fronti je naše topništvo bombardiralo sovražne postojanske blizu Avi Burnu in povzročilo veliko škodo. Napadi od strani povzedovalnih divizij blizu Seddul Bahr so bili odbiti po naših četah s težkimi izgubami.

"Ena naših anatolskih obrežnih baterij je začela streljati na sovražne postojanke, med tem ko se je sovražnik bavil s čolni in malimi pomožnimi križarkami.

"Bomba, spuščena na sovražen bataljon, je povzročilo veliko zmedo in težke izgube. Neko sovražnikovo skladišče za strelivo so naše baterije razstrelile."

Položaj v Carigradu brezupen.

Rim, 9. jul. — Iz diplomatskih virov poročajo, da je položaj v Carigradu skrajno razburljiv. Mesto je prenapolnjeno z 90.000 ranjenci s poluotoka Gallipoli in število narašča vsak dan. Turški vojaki se protivojno boju, ker so prepričani, da je izsiljenje Dardanel neizogibno in zato nadaljni odpor brezkoristen. Ojačenja iz Smyrne brez odposiljajo na Gallipoli, in vojaki se ječejo, ko se izkrevavjo na boj.

Morijo nemške častnike.

Po tem poročilu so Turki hladnokrvno umorili več nego sto nemških častnikov, vstevši polkovnika von Leipziga, nemškega vojaškega priločnika. Nemški častniki se baje radovoljno zglašajo za službo s turškimi četami v Lybijji v svrhu, da zapuste Turčijo, kjer se čutijo v nevarnosti.

Grabež (graft) na veliko prevladuje v turški vladi, in Nemci ga pripuščajo, ker čutijo, da se bliža konec njihove oblasti na Turškem. Sultanovo bolezen pripisujejo zastupljenju, in verjetno je, da izbruhne revolucija, če sultan umre.

Streliava primanjkuje.

Pomanjkanje streliva je postalo tako občutno, da je stiska največja, in zavzeznikom prijazna stranka narašča v moči in odkriti priporočila sklenitev posebnega miru. Oblast Envir pase izginja tako zelo, da je agitacija proti vojni neovirana in so poslanci zavzezniki v svojem delu uspešni in zameneni.

Neredno prebavljanje.

Dobro veste kako hudo je človeku, če njegov sistem ni v redu. Čitajte kaj nam je pisal Mr. Matt. Podobnik iz Oregon, Ill. pred kratkim: "Želim se zahvaliti Vam za Severov Želodčni Grenec. Trpel sem na želodcu dolgo časa, ker ni mogel prebavljati, a potem ko sem začel rabiti Severov Želodčni Grenec, je nadloga izginila." — Severov Želodčni Grenec je izvrstno zdravilo za okrepanje onemoglega želodca in odstranjenje neprebavnosti, za pridobitev okusa, odstranjenje riganja in zabasanosti. Slabotni ljudje, posebno ženske, najdejo brzo pomoč v njem. Slučajna doza bo okrepčala tudi zdrave ljudi. Cena 50c in \$1.00. Naprodaj v vseh lekarnah ali pa se pošlje naravnost od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Tu. July.

peka para vsled eksplozije. Vsi ujetniki, tako častniki kakor moštvo, so polni hvale o postopanju naših z njimi. Naši so jih oblekli, okrepčali z jedjo in pijačo.

Ujetniki izjavljajo, da ni res, da bi bilo ljudstvo v Italiji za vojno; vojno hočejo oni, ki ne pojejo vanjo in ki nikdar niso izkusili njene grenkosti.

Italijani odpejali dekana iz Kobariida.

Nemški listi in po njih tudi mi, so te dni poročali, da so Italijani odpejali župnika iz Caporetto, ker so sumili, da je v zvezi z avstrijskimi četami. "Reichspost" poroča, da so ga Italijani ustrelili. "Caporetto" je slovenski Kobariid. Ondi je bil za dekana in župnika častiljivi 71letni starček č. g. Jurij Peternel, konsistorijalni svetnik in vitez Franc Jožefovega reda.

GARIBALDIJEV BOJ PROTI TIROLSKI LETA 1865.

Voditelj italijanskih četašev Garibaldi je s svojimi prostovoljci poizkušil udrati na Tirolsko na ravno tistem mestu, kjer se je tudi v tej vojni izvršil prvi sunek, namreč v Ledroško dolino proti Coldinu. Brambo Tirolske je vodil tedaj Kuhn pl. Kulnenfeld (umrl 1896). Na razpolago je imel poleg 4400 deželnih strelcev krog 12.000 mož rednih čet z 82 topovi, ki jih je kot "taktične rezerve" razpostavil spredaj v štirih odsekih zapadne in južne meje (Gardsko jezero in Ledroška dolina Judikarije, Sulzberg in Monsberg in Vintschgau), medtem ko sta brigadi gm. Kainza in polkovnika Montjulgantsa stali kot "strategične rezerve" v dolini Adiče krog Tridenta. V staroizkušeni zvestobi je vstala tirolska črna vojaka pod podmaršalom grofom Ivanom Castiglione z nad 42.000 mož. Garibaldi je ameraval glavni sunek proti Judikarijam, da bi skozi dolino Ledra čez Ampolo in Condino prišel do Tridenta; cesarske moči na Stiltzerskem sedlu in Tonalu pa naj bi se zadrževale z navideznimi sunki. Kuhn je zamislil brambo tako-le: Vpadlega sovražnika naj bi primerno potisnjeni oddelek tako dolgo zadrževal, da bi mogla strategična rezerva priti na pomoč. Garibaldi je otvoril sovražnosti z nasilnim poizvedovanjem v dolini Chiesa, potisnil (25. junija) avstrijske predstraže s kaiferskega mostu (na severnem koncu idrskega jezera) nazaj, se pa radi poročil pri Custozzi s svojo četo umaknil zopet nazaj na jugozapadni konec Garskega jezera (Desenzano in Lonato). Zato je pa Kuhn v mali vojni prešel k napadu in v bojih na Monte Suello in pri Vezzi (3. in 4. julija) rdečesrajnika krvavo potolkel.

Nato je Garibaldi svoje moči zopet polagoma potiskal proti Ledroški dolini in Judikarijam, a zadel na protisunek cesarskih. Pri mostu Cimogro (16. julija) so bili njegovi prostovoljci poginani v beg; edinole mali fort Gligerti v Ampolski dolini je postal po štirindnevem obstreljevanju (stala sta dva topova proti 12) plen Garibaldivcev.

Ponovni Garibaldijevi ofenzivi v dolini Chisa in Ledra je Kuhn ustavil v krvavem boju pri Bezzecci (21. julija); še se hrani v muzeju "Ferdinandum" v Inomostu takrat uplenjeni stol, na katerem so prenašali Garibaldija. Istega dne so bile prostovoljske čete prazne pri Condinu. Kuhnova strategija je bila poplačana. Sicer je ponovno prišlo do majhnih bojev; Garibaldijev napad na Rivo je obrezuspešla cesarska flotilja na Gardskem jezeru, ki se je tudi proti italijanskim topničarkam krepko držala. Od te strani ni pretlila dežel nomena resna nevarnost več. Drugačen je bil položaj zybodno od Tridenta. Dogodki na Češkem, Kraljevi Gradec, so cesarja prisilili, da zmanjšo južno armado; od treh armadnih zborov je ostal razen trdnjaviških posadk le še 7. zbor podmaršala Maročiča na Beneškem, ki se je postavil ob soški črti. Vse to je opogumilo Viktorja Emanuela za nov napad. Medtem ko naj bi italijansko brodovje v Adriji izsililo ročno zastavo, je bil manjši italijanski armadi namenjena osvojitve južnih Tirol in Trista; za zavetje trdnjav in zavarovanje operacijske črte so izbrali 1. in 3. zbor. Pri Padovi je italijanski voditelj Cipolini razdelil svojo moč in ukazal generalom Medici, da prodrje skozi Lugaško dolino proti Tridentu. Dejanjsko se mu je po več dneh posrečilo, da je potisnil nazaj majhni avstrijski oddelek pod majorjem Piehlerjem; 23. julija je stal Medici pri Leveiu v lepi nadi, da bo naslednji dan gospodar Tridenta; toda Kuhn je bil odločen, da drži Trident do skrajnosti in napravi iz njega drugo Saragosso. Medici je poizkušal, da bi z denarjem podkupil kmečko prebivalstvo, da bi razdrlo železniško progo v Verono, a zaman. V Sordski dolini je prišlo 25. julija pri Vigolu še do boja, ki je bil za vpadike poln izgub. Nadaljnji bojem je napravilo konec premirje v Nikolsburgu.

VOJNOPOŠTNO PISMO Z ITALIJANSKEGA BOJIŠČA.

V "Grazer Volksblattu" in v dunajski "Reichsposti" čitamo: Kadetni aspirant Feliks Kern piše o prvih bojih na italijanskem bojišču: "1. junija. Zunaj ognjene črte sem zopet. To je bilo lepo vreme, ki ga delajo Italijani s svojimi težkimi topovi, a pomagalo jim pa ni prav nič. Kmalu po dohodu smo prišli v rojno črto. Italijani so vzeli ravno gotove točke močno na muho. Neko postojanko, katero so imele zaseden o čete naše brigade, so naskočili nič manj nego petkrat. Ko so prišli zadnjič, je bilo našim preneumno in napravili smo protinasko, ki je sijajno izpadel. Na to postojanko so streljali štiri dni s svojo težko artiljerijo (22 cm). Izstrelki so kar deževali. Bilo je grozljivo. Naši so se krepko držali. V več vrstah zaporedoma so vedno iznova prihajali Italijani. S klici "Evviva" in "Evviva Savoya" so hoteli udrati v našo postojanko. Sprejel jih je uničujoč ogenj in jih prišilil, da so se umaknili. Tedaj smo bili izmenjani in druge čete držle postojanke. Do danes niso prišli Italijani niti za korak naprej. Predvsem so naše postojanke dobre in vse je izvrstno organizirano. Tu je oskrba brez najmanjše graje. Izvrstni voditelji stoji na čelu, do katerih imajo čete veliko zaupanje. Duh čet je istočake izvrsten. Posebno naši vojaki, Dalmatinci, gredo s pravim navdušenjem v boj. Saj branijo dobesedno svojo lastno domovino. Ko se je rekelo, da gre proti Italiji, so se priglasili n. pr. od moje stotnije vsi, razen enega, ki je bil težko bolan. Osem marnodnih, ki bi bili imeli ostati na mestu, je postalo namah zdravih. Med jako napornimi marši in utrudljivo vožnjo na železnici ni niti eden obolel v celem bataljonu. Niče ni hotel biti bolan. Vse se bori z enakim navdušenjem: Nemci, Hrvati, Slovenci in Čehi. Proti nam pošiljajo sedaj najboljše čete, skoraj same alpince. Sodbe o italijanski armadi so zelo različne. Podčeneval jih ne bo nihče. Iz prvih bojev, v katerih se vsakogar niso posebno izkazali, še ni mogoče skleniti splošne sodbe. Mi pričakujemo s polnim zaupanjem in pogumom bodočih dogodkov.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

V Dardanelah.

Carigrad, 8. jul. — Turško vojno ministertvo je danes izdalo sledeče naznanilo:

"Na dardanelski fronti je naše topništvo bombardiralo sovražne postojanske blizu Avi Burnu in povzročilo veliko škodo. Napadi od strani povzedovalnih divizij blizu Seddul Bahr so bili odbiti po naših četah s težkimi izgubami.

"Ena naših anatolskih obrežnih baterij je začela streljati na sovražne postojanke, med tem ko se je sovražnik bavil s čolni in malimi pomožnimi križarkami.

"Bomba, spuščena na sovražen bataljon, je povzročilo veliko zmedo in težke izgube. Neko sovražnikovo skladišče za strelivo so naše baterije razstrelile."

Položaj v Carigradu brezupen.

Rim, 9. jul. — Iz diplomatskih virov poročajo, da je položaj v Carigradu skrajno razburljiv. Mesto je prenapolnjeno z 90.000 ranjenci s poluotoka Gallipoli in število narašča vsak dan. Turški vojaki se protivojno boju, ker so prepričani, da je izsiljenje Dardanel neizogibno in zato nadaljni odpor brezkoristen. Ojačenja iz Smyrne brez odposiljajo na Gallipoli, in vojaki se ječejo, ko se izkrevavjo na boj.

Morijo nemške častnike.

Po tem poročilu so Turki hladnokrvno umorili več nego sto nemških častnikov, vstevši polkovnika von Leipziga, nemškega vojaškega priločnika. Nemški častniki se baje radovoljno zglašajo za službo s turškimi četami v Lybijji v svrhu, da zapuste Turčijo, kjer se čutijo v nevarnosti.

Grabež (graft) na veliko prevladuje v turški vladi, in Nemci ga pripuščajo, ker čutijo, da se bliža konec njihove oblasti na Turškem. Sultanovo bolezen pripisujejo zastupljenju, in verjetno je, da izbruhne revolucija, če sultan umre.

Streliava primanjkuje.

Pomanjkanje streliva je postalo tako občutno, da je stiska največja, in zavzeznikom prijazna stranka narašča v moči in odkriti priporočila sklenitev posebnega miru. Oblast Envir pase izginja tako zelo, da je agitacija proti vojni neovirana in so poslanci zavzezniki v svojem delu uspešni in zameneni.

Neredno prebavljanje.

Dobro veste kako hudo je človeku, če njegov sistem ni v redu. Čitajte kaj nam je pisal Mr. Matt. Podobnik iz Oregon, Ill. pred kratkim: "Želim se zahvaliti Vam za Severov Želodčni Grenec. Trpel sem na želodcu dolgo časa, ker ni mogel prebavljati, a potem ko sem začel rabiti Severov Želodčni Grenec, je nadloga izginila." — Severov Želodčni Grenec je izvrstno zdravilo za okrepanje onemoglega želodca in odstranjenje neprebavnosti, za pridobitev okusa, odstranjenje riganja in zabasanosti. Slabotni ljudje, posebno ženske, najdejo brzo pomoč v njem. Slučajna doza bo okrepčala tudi zdrave ljudi. Cena 50c in \$1.00. Naprodaj v vseh lekarnah ali pa se pošlje naravnost od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Tu. July.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banke.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.
COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS
Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

VELIKA PONUDBA

Spreddi del Nebo skatljice vredne 1c. v paketu
Celi kapon vredna 1/2 centa v paketu

CASH COUPON

10 Cigarettes 5c

NEBO
CIGARETTES
COUPON NO.

Celi kupon in spreddi deli skatljice imajo isto vredno
Se jih lahko izmenjajo za gotovino ali vrzede prebrava
(Ta pogodba ugrane 31. decembra 1913.)
P. Lorillard Co., Inc., New York

Jadranska Banka

Popolnoma vplačena glavnica 8,000,000 kron. Prihranki 780,000 kron.

Glavni urad: TRST.

Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkoviču, Opotiji, Šibeniku, Spljetu in Zadru.

Priporoča se za vse bančne posle.

Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaje vrednostne papirje in daje informacije vseh vrst.

Prevzemlje menjice, dokumente in tirjatve za Avstro-Ogrsko, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbijo, Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu
PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street
Konjušnića na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mar-tvaške vozove in kočije.

Na pozive se poslužuje vsak čas penoči in podnovu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2593 in N. W. 344.

Naši kočijani in vsi delavci so Slovenci.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.
Piano and Furniture Moving.
Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418.

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglaševane v Amer. Slovencu.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915

Družbino geslo: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENAGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik—Josip Klepac, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Tezak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremskoli mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.
D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 5 do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar in rezervni sklad. **IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00** dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer se isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODSKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:
Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zapetjem vsoto \$100.00;
za izgubo obeh rok nad zapetjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. **Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.**

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na status ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za \$250.00:	Starost.	Asesment.	Razred.	Za \$500.00:	Starost.	Asesment.
1.	16-20	18c	1.	16-20	35c		
2.	20-25	20c	2.	20-25	40c		
3.	25-30	23c	3.	25-30	45c		
4.	30-35	25c	4.	30-35	50c		
5.	35-40	28c	5.	35-40	55c		
6.	40-45	32c	6.	40-45	63c		
7.	45-50	38c	7.	45-50	75c		
8.	50-55	45c					

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Česka sodba o Italiji proti Jugoslavanom. Praška "Narodni Politika" piše: "Italija se je pokazala kot glavni sovražnik Jugoslavanov, v prvi vrsti ki ne pozna drugega cilja, kakor da okviru mirnem razvoju tet narodov v bodo, se loti celo njihovega obstanka in jim vzame najvšečnejši del jadranskega ozemlja. Vojna napoved Italije nima nihi iskrice notranje pravne upravičenosti. Vojna je hoteno roparstvo, ki nima drugega namena, kakor da si s silo podvrže sosednje narode in prvotne prastanovalce dežele v lastno, ne italijansko kulturo in lastni jezikom. Izdajstvo Italije nad dosedanjinma zaveznicama je veliko. Toda izdajstvo, ki ga je Italija zakrivila, ko je odkrila svoj nasilen, proti svobodi, da proti življenju drugih narodov naperjen načrt, je še večje, ker je s tem izžala veliko sveto misel, s katero je sama postala velika."

Hvala Slovencem. "Reichenberger Zeitung" je prejela od vojnega telegrafista Emilia Donth naslednjo vojnopostopozdrav iz Soške doline: Predvsem zvestonostni prebivalstvo krajev, skozi katere je sel obsipali so nas z darovi, posebno na Jesenicah in Bledu. Dobro mleko nam je prišlo zelo prav. Pred Jesenicami gli prebivalci oddati svoja darila. Grhvalstvo čuden vtis, vkljub temu za stane nevarno. Dosedanji ujetniki so enoinvajsetih let. Njihova obleka je nasprotni nemški oziroma srbski bolj zelenkasta.

Procesijo sv. Rešnjega Telesa na Telovno je vodil v stolnici prevzvisni gl. Bila je veličastna. Med društvu so bila S. K. S. Z., Katoliško društvo

rokodelskih pomočnikov. Vojštvo je tvorilo špalir pri Najsvetejšem in so se v Ljubljani nameščena vojaška posejstva udeležila z deputacijami procesije, med njimi pl. Kleinschrott s častniki stacijskega poveljstva in voj. sup. msgr. Hromatka z vojaško duhovščino. Odpadla je pa vojaška godba in čete, ki so druga leta spremljale procesijo. Državne oblasti so zastopali vodilni uradniki, na čelu jim eksk. deželni predsednik baron Schwarz, deželno avtonomno upravo sta zastopala deželni glavat g. dr. Ivan Šusteršič in deželni odbornik dr. Pegan. Navzoči so bili tudi zastopniki kluba občinskih svetnikov S. L. S. in raznih uradov ter ravnatelji srednjih šol. Sole se letos procesije niso udeležile, ker so bile predčasno zaprte. — Šentpetersko procesijo je vodil župnik č. g. Petrič. Pri tej procesiji je sviralale salezijanska godba.

Padel je pri Kolomeji Anton Pernice, nečak č. kr. gimn. profesorja dr. Pernetu in brat dež. vladnega praktikaneta dr. Ivan Pernetu in sedaj edini sin pri hiši. Pokojnik je bil vzoren mladenič.

Umrli je 13. jun. v deželni bolnici kadet 17. pp. Karel Patavs. Ranjen je bil od šrapnelske krogle na severnem bojišču terje v nedeljo v deželni bolnici podlegel rani. Bil je skozi in skozi pošten in značen, a nasprotni vojakom dober tovariš.

K smrti blagega pokojnega stotnika Rusa budi še pripomneno, da je hude bolečine prenašal vdano v voljo božjo do zadnjega trenutka, na katerega se je lepo pripravil z vrednim prejemom sv. zakramentov za umirajočega. Pobožna molitev, katere ni opustil nikdar v svojem življenju, tudi v vojnem času ne, in srčni vzdihljaji so bili njegova posebna tolažba. Neutrudljivo in zvesto mu je stala v zadnjem boju ob strani njegova požrtvovalna soproga, ki, akoravno globoko žalostna, vendar vdano prenaša hud udarec.

Bacilonosec. Kakor so poizvedeli iz zanesljivega vira, je bil črnovo-

nik Novakovič, ki je bil 6. jun. umirajoč pripeljan v deželno bolnico, glasom bakteriološke preiskave kolerebacilonosec.

Ženam v tolažbo. Iz ruskega ujetništva se je oglašil Jožef Papež iz Orešja, župnija Smarjeta na Dolenjskem. Nazadnje je pisal svoji ženi 8. septembra iz Ljubljane, potem ne več. 1. majnika pa dobi žena imenovanega pismo iz ruskega ujetništva iz Berezovke (Sibirija) v katerem ji poroča, da je bil ranjen ujet meseca septembra, da je že zdrav in da ji je večkrat pisal. Seveda je bila žena, ki ga je prištevata mrtvim, silno vesela! Žene, le upanje pa korajžo! Marsikatero pismo, oziroma dopis se izgubi tudi od vaših dragih, ki morda pisarjki, ki pa se izgubi. — Iz ruskega ujetništva se je oglašil dne 30. maja Ivan Zajec, delavec tobačne tovarne v Ljubljani, posestnik, stanujoč na Karlovski cesti št. 10. Ujet je bil v Przemyslu, sedaj se nahaja v kaspiskem ozemlju v Rusiji. Piše, da je še živ in zdrav. — Oglasil se je po devetih mesecih iz ruskega ujetništva Ivan Zupancič pri 7. lov. bat. iz Dev. Marije v Polju. — Iz ruskega ujetništva se je po štirih mesecih oglašil Franc Jankar. Piše, da je živ in zdrav.

Ustavljeni zasebni telefonski pogovori. Dne 1. jun. so bili ustavljeni v Ljubljani telefonski razgovori za privatne stranke. V seji magistratnega gremija je predlagal član gremija Iv. Štefa, naj bi gospod župan posredoval, da bi občinstvo v slučaju potrebe smelo telefonično klicati dež. bolnico, gasilno in reševalno društvo ter policijo.

Sladkorne zaloge zadoščajo in sladkor se ne podraži. Č. kr. koresp. urad (14. jun.): Vlada je večkrat že podala pomirjevalne izjave, da ni pričakovati splošnega pomanjkanja sladkorja in povišanja cen, a zdi se, da so gotovi krogi radi sladkorja še vedno v skrbeh. Prebivalstvo naj se pomiri, ker obstoječe zaloge sladkorja za potrebsčine tuzemstva popolnoma zadoščajo in da se bo proti mogočim požikom neopravičenim povišati cene nastopilo s popolno energijo. Našla se bodo tudi pota in sredstva, da se prepreči vsako nakopičenje zalog, ki bi škodilo splošnosti. Če je pričelo na posameznih trgih občutno res primanjkovati sladkorja, se je ukrenilo, da se potom trgovinskega ministrstva nakazuje tvorine občinan potrebne množine sladkorja.

Tatovi. Iz Dolenc pri Št. Vidu nad Ljubljano poročajo: Pri nas so se pojavili tatovi. Vlomili so v gostilno "pri Miklavu in so menda pokradli vse meso, klobase itd., kar so pač dobili za želodec. V dve drugi hiši so tatovi vlomili in pokradli denar. Orožniki nepoznane zlikovce pridno zasledujejo.

Umrli so v Ljubljani: Valentin Trevisan, sin begunke, 20 dni. — Alojzij Mayrhofer, četovodja-orožjar do mobranskega pešpolka št. 23. — Jožeta Tomec, mestna uboga, 67 let. — Karel Bauer, sin bivšega posestnika, 6 let. — Marija Badiura, zasebnica, 59 let. — Anton tŠaut, sin knjigovodje, 18 let. — Pal Delizan, vojaški delavec. — Maks Tribušon, sin orožniškega stražmojstra, 10 mesecev. — Josip Mantel, delavec-hiralec, 34 let. — Karel Patavs, kadet 17. pešpolk.

Nezgodat. Petletnega Mateja Kumpala iz Selc št. 20 je porinil tovariš razlestvo, da je padel in zlomil desno roko.

Umrli so v Ljubljani: Mana Karun, posestnikova žena, 39 let. — Fran Rupnik, rudarjev sin, 6 mesecev. — Fran Polovšek, skladiščni mojster, 56 let. — Peregrin Stiny, pešec 47. pešpolka. — Simon Kuhar, preužitkar, 75 let. — Marija Dobnikar, hči tovarniškega delavca, 4 leta. — Simon Kavčič, posestnikov sin, 26 let. — Ana Juhtman, steklarjeva vdova, 62 let. — Valentina Velepec, hči tovarniškega delavca, 2 leti.

Popravek k seznamu izgub. Major 2. bos.-herc. p. Jeras Josip, ranjen in ujet, je bil svoečasno označen za ranjenega.

Nesreča z avtomobilom. Trgovec Maks Japelj v Gorenjem Logatecu se je peljal 5. jun. zjutraj ob 4. uri z vojaškim stražnim avtomobilom proti Vrhniki. Avtomobil se je pri zavori hipno ustavil. Japelj je stal z dvema vojakoma na avtomobilu. Avtomobil je odrinil naprej in Japelj je padei znak na cesto. Polomil si je na desni strani rebra in se poškodoval na glavi, da mu je silila kri iz ust. Obema vojakoma, ki sta tudi padla iz avtomobila, se ni ničesar zgodilo. Ponesrečenec je bil takoj prepeljan v deželno bolnico.

Nasilni berač. Od Št. Jakoba ob Savi se poroča: Dne 29. maja, je prala mlada žena pri malem mostičku ob Savi. Prišel je mož, okrog 40 let star, ter ji hotel storiti silo. Ušla mu je čez vodo domov. Mož je obenem berač, toži, da ima giht, ima nekoliko nakrivljene lase in zahteva po hišah kaj boljsega za prigrizek. Beračil je še po Št. Jakobu.

V VI. činovni razred je Njeg. Veličanstvo ustvrilo ravnatelj Ljubljanske državne obrtne šole Ivana Šubica.

Nesreči v Ljubljani. Schottler Ivan, kočijaž pri Milanu Rosner v

Spodnji Šiški, se je dne 3. jun. peljal po Celovski cesti s kolesom. Koslerjeva kočija je za njim pridrdrala, ga prevrnila in povozila. — Rihard Firm, ključavničarski pomočnik v kemični tovarni v Mostah, je sekal železo. Drobec mu je odletel v desno oko in mu ga poškodoval.

ŠTAJARSKO

Ženska požarna bramba se je organizirala na Dobrni. Prvo vajo so imele dobrnske gasilke v nedeljo 6. junija.

Umrli je v Gradcu šolski svetnik gimn. profesor v pok. Julij Miklav.

Umrli je major pešpolka št. 87. Otokar Weeger. — V Trstu je umrl nadsprevodnik c. kr. drž. žel. v p. Josip Hočevart.

Poroki. Poročil se je c. kr. sodnik v Mariboru gosp. dr. Davorin Senjor z gospodično Mileno Svetkovo, in notarski kandidat v Buzetu gosp. Lovro Sevnik z gospodično Danjo Svetkovo iz Ljubljane.

Varnostne straže po občinah. Tavnine so sedaj v krajih, kjer je večina moških odšla pod orožje, na dnevnem redu. Mnogokje so predzniki umovčiji že pokradli živila in druge reči. Mariborsko okrajno glavarstvo je s posebnim odlokom opozorilo županstva, naj skrbijo, da se tam, kjer je potrebno, upeljejo zopet občinske varnostne straže.

Tuji naseljenci morajo v 48 urah zapustiti Maribor. Mariborski listi poročajo: Iz državno policijskih ozirov se je odredilo, da morajo tuje osebe, ki so se naselile med vojsko v mestu, Maribor zapustiti v 48 urah in da se morajo naseliti v ozemljih severno od Spielfelda. Prepovedano je, da bi se smeli v Mariboru še naseljevati tujei.

Zatvoritev šol in zavodov v Mariboru. Dne 26. maja so zaprli v Mariboru državno realko in državno gimnazijo.

Štajerska deželna postava v obrambo planinskih cvetic potrjena. Cesar je odpisal po štajerskem deželnem zboru sklenjeno postavo o varstvu planinskih cvetic.

Podzemeljski delavci. Ministrstvo za notranje stvari je podzemeljskim delavcem v premogokopih, in sicer samo njim, ne pa tudi njihovim rodbinam dovolilo do nadaljnjega zvišanje dnevne količine moke, oziroma kruha za 50 odstotkov, torej na 300 g

moke, oziroma 420 g kruha. Pri tej priliki je treba vnovič z vsem povdarikom opozoriti, da se je morala relativno majhna racija določiti radi pomanjkanja zalog, in da bi prebivalstvo samo najbridkeje občutilo, ako bodo vsled prevelike porabe v sedanjem času, v naslednjih mesecih zaloge popolnoma nezadostne in se bodo morali ljudje vsled tega zadovoljiti z najpicnejšimi racijami moke in kruha.

KOROŠKO.

Koroški junaki. Srebrno hrabrostno svetinjco II. razreda je prejel četovodja Franc Rossmann. Kot poveljniki strojne puške je imel nalogo kriti potrebo premikanje čet na drugo postojanko. Svojo nalogo je vrlo rešil; s svojim pogumom, vrlim obnašanjem s svojim točnim in silnim ognjem je naskakujočemu sovražniku onemogočil, da bi motil premikanje naših čet. Rezervni infanterist Jož. Oettinger je bil v nekem boju ranjen; ko je bil za silo obvezan, se je boril dalje in tudi kasneje ni šel na obvezovališče. S svojim pogumom obnašanjem je zelo vplival na moštvo in je vnechal. Prejel je srebrno hrabrostno svetinjco II. razreda.

Rezervni desentnik Lovrenc Novin se je prostovoljno javil za patrolnega poveljnika ter se ponoči splazil do sovražnih okopov. Sovražnik se je dal zapeljati k srditemu ognju iz pušk in stojihni pušk ter je tako izdal svojo močno postojanko v gozdu. Kljub najljubejšemu ognju se je patrola vrnila nepoškodovana. Novin je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjco II. razreda.

Infanterist Jožef Wiednig (strojno-puškini oddelček) je v najhujšem sovražnikovem artiljerijskem ognju zlezel na drevo ob robu gozda, opazoval sovražnika in podal dragoncema pojasnila. Granate in šrapneli so udarjali 5 do 10 korakov od njega, a on je vstrajal. Prejel je srebrno hrabrostno svetinjco II. razreda.

Infanterist Franc Abac se je posebno odlikoval v nekem naskoku. Preziračoč smrt je navduševal svoje tovarise k pogumnemu navalu in je pri tem našel še čas, da je skrbel za ranjence. (Srebrna hrabrostna svetinja II. razreda.)

PRIMORSKO.

Pomožno akcijo za begunce iz primorskih obmejnih pokrajin so u-

vedli v Trstu. Prvi dan so že zbrali velike vsote.

Dr. Ernest Dezsey — Hans Bartsch. "Slovenec" piše: V naših krajih je ime dr. Ernesta Dezseya pač malo znano. V mirnih časih je nositelj tega imena glasbeni kritik graške "Tagespošte" in pisatelj, romanopisec in zgodovinar glasbe, sedaj pa služi za nadporočnika pri armadi. Omenjamo ga zato, ker je te dni priobčil v "Berliner Tageblattu" listek o našem Krasu in o naših Kraševcih. V listu omenja Nabrežino, Devin, Komen, Gorjansko in Prosek — mudil se je torej v tistih krajih. Lahko rečemo: še nihče ni tako lepo in izrazito, s tako preprostim in vendar poetičnimi besedami popisal lepoto našega Krasa. A tudi o ljudeh piše, kakor moč, ki ljubi resnico in ki je našemu ljudstvu pogledal v dušo. Iz Gradca pač dr. Dezsey ni prinesel za naše ljudi nobenih simpatij, a spoznal je na svoji oči to vrlo kraško prebivalstvo, njegove občilne lastnosti, njegovo žilavost in zvestobo in je to povedal najširšemu občinstvu. Kak razloček pač res med dr. Ernestom Dezseyem in med — Hansom Bartschem!

Razsvetljava v Trstu. Predsedstvo c. kr. policijskega ravnateljstva javlja v tržaških listih: "Naznanja se javnosti, da se mora vsled odredbe vojaških oblastí razsvetljava mesta Trsta in proti morju ležečih ozemelj, kolikor mogoče omejiti. Zlasti morajo biti okna na vseh poslopih in napravah, ki leže ob obrežju ali pa so obrnjene proti morju, zastrta tako, da ne more ven noben svetlobni žarek. Istotako smejo tovarne in druga obrtna podjetja delati ponoči le ob zastrti luči."

HRVATSKO.

Dopust članom hrvatskega sabora. Cesar je dal vsem poslancem hrvatskega sabora dopust, da se morejo udeležiti zasedanja hrvatskega sabora.

Občinski svet na Reki je razpuščen z motivacijo, da se je izkazal za popolnoma nesposobnega za delo.

Drinkovič — težko bolan. Iz Šibenika se poroča, da je težko obolel državni poslanec dr. Mate Drinkovič.

Zasedenje škofijske stolice v Senju. Hrvatski listi poročajo, da postane škof v Senju častni kanonik in katehet na gimnaziji v Gospiču prof. dr. Josip Marušič. Imenovanje se v uradnem listu v kratkem obelodani.

FREE NAGRADE NAŠIM CITATELJEM FREE

Porabite nekaj momentov časa in pridobite si eno izmed naših mnogih nagrad. Velika uganka te prodajalne "15".

NE RABITE KUPITI KLA VIRJA, DA DOBITE ENO TEH NAGRAD. Kdor pošlje odgovore dobi Steger Store Edition of "Nation's Home Songs", (ki vsebujejo besedilo in note 60. pesmi) ali Vanity Cases, Coin Purses, Pocketbooks, Ladies Bar Pins, Gentleman's Scarf Pins, Fountain Pens, Art Medalion, Gilt Framed Pictures, ali druge krasne Souvenir nagrade — vsakdo ima priliko do nagrad —

- Prva nagrada: Najnovejši izdelan STEGER STORE PIANO.
- Druga nagrada: \$275 Mahogany Pianola.
- Tretja nagrada: \$125 Fonograf s pločami.
- Četrta nagrada: Pravi Diamantni Prstan.
- Peta nagrada: Krasen set srebrnega posidja.

Naznanilo!
Kontest se zavrsi v ponedeljek 19. julija 1915. Vsi odgovori morajo biti sprejeti do 6. ure zvečer tega dne.

Vsi kontestantje bodo dobili od nas poleg nagrad še KUPOVALNI ČEK ZA \$78.00, ki je dober za toliko denarja za nakup klavirja v naši prodajalni.

ALI JE MOGOČE? JE, TODA POVEJ KAKO! Uredite te številke, da bodo soštete na katerikoli kraj šteje 15.

UGANKA "15".

Ta ponudba je za to izdana, da se zniža cena klavirjem in prodaja istih povša. To je boljša metoda, kakor plačevanje agentov, učiteljev, magazine in druga reklama. Kupovalec mora konečno to vse plačati.

Mi porabimo del tega stroška za te vrste naznanila in premije ali nagrade. To je direktni dobiček vsem, ki se zanimajo za klavirje, če kupijo ali ne.

3	4	5
2	6	8
7	9	1

VSAKA ŠTEVIKA SE ZAPIŠE LE ENKRAT. ČE NE PRIDE PRAV, POSKUSITE ZNOVA, KER MORA BITI PRAV IN JE MOGOČE!

Za najboljšje urejen, najčistejši in najpriljubitejši, ter najartističnejši odgovor damo primerno nagrado, kakor obljubljeno.

Vsi, ki zaslužio nagrado, bodo dobili obvestilo. Če se ne zglasijo v 15. dneh, zgube pravico. Porabite ta papir in oglas. Vsaka oseba lahko nastopi v kontestu. Vse nagrade se oddajo popolnoma zastonj. Čistoča, prava ureditev in točnost se upošteva. Vsi odgovori morajo biti lastnorčno pisani. V slučaju, da dva dobita isto nagrado, bosta oba dobila nagrado, a ne samo eden. Treh sodnikov besede bodo odločilne. Vse odgovore se naj pošlje takoj na Steger Piano Store, 307 Van Buren St., Joliet, Ill.

Kontest se zavrsi ob 6. uri pop. Western Union Time, v ponedeljek 19. jul. 1915. Odpogore, ki se pošljejo ali prejmejo po tem času, se ne bo upoštevalo. Vsakdo ima isto priliko za gorinavedene nagrade.

Ne odlašajte z odgovorom. Napišite ime in naslov razločno na ta papir, ali pa na poseben kos papirja in pošljite odgovor še danes.

OPOMBA — PIŠITE RAZLOČNO IN RAVNAJTE SE PO PRAVILU.

Izrežite to in je pošljite z odgovorom uganke na 307 Van Buren St., Joliet, Ill.

What is the name of your piano?

Name

Street No.

Steger Piano Store

PAUL G. BAXTER, Prop.

KOZEL "ŠTOK"

NAPISAL JANUŠ GOLEC.

I.
Ako bi naš župnijski varuh sv. Jurij, ki gleda z vojaškim ponosom naravnost proti zahodu, iztegnil svojo desnico, zadel bi s palcem v znani Radl. Če bi pa dvignil levico, sunil bi s kazalcem v takozvani Kozji vrh. Ta Kozji vrh, ki ga šteti mogočnja Jurijeva levica, na desni pa Drava, si hoče mo izbrati za pozorišče naše povesti.

Kozji vrh, zakaj pač to ime? Zgodovina tega imena je znana menda samo sv. Juriju; kajti meni bi se zdelo bolj umestno Kozji rep.

Prvič je radi naravne oblike, ki se sicer ne krije popolnoma, pa vendar tako nekako slična je tolikanj zanimivanemu kozjemu udu; drugič pa radi hiš, bajt in kajš, ki so pa v resnici raztrošene brez pravega reda, kot da se na kratko izrazim, dlake v kozjem repu.

Prav končne dlake tega kozjega vrha, oziroma repa, bolj proti Dravici, nekako v trikotu tvorijo tri kajše. Prva, da začnem kaj z vrhom tega trikotja, je bila nekajlad Tumplovega "hastrumca". Bil je ta naš hastrumc remiški rojak, pa že v zgodnji mladosti je pokazal hrbet sv. Juriju in se klatil veliko let po Mažarskem kot drvar. Še le kot veterinarja ga je sprejel sv. Jurij v svojo črno vojsko.

Sive brade pa krepke postave, kot bi ga bilo vrglo iz oblakov se je prikazal hastrumc na Remšniku. Kupil je od starega Tumplo kajšo s par njivami in odšel je v vse nazivalo Trumplovega hastrumca. Tumplo, to bi se se slišalo, pa "hastrumc", kaj pa je to?

Mogoče kak mažarski svetec? O, Bog ne daj! Po pravem imenu tega človeka sem pozabil vprašati; hastrumc pa so mu ljudje nadajali radi tega, ker je silno preklinjal in vedno v mažarsčini. Kedar koli so se jeli zbirati oblaki nad njegovo kajšo, klatil je z obema rokama proti nebu in pretil oblakom z vsemi ogrskimi prebivalci pekla; ker je pa vsako kletvico začel z besedo "hastrumc", prijelo se ga je to ime.

Balo in izogibalo pa se je tega hastrumca vse, mlado in staro, že radi tega, ker je vedno preklinjal, prav posebno pa še, ker se ni nikdar prikazal v cerkev. Malo je zahajal tudi med ljudi, le tu pa tam se je oglašil v krami na en irakelij, pa je navadno sam sedel za mizo in nekaj godel v košate brke.

Druga dlaka v koncu tega kozjega repa je pa bila Pištaklova kajžarica Katra, že bolj jesenska gospodična in ob enem babica na Kozjem vrhu. Ni bila sicer prava potomka Pištaklov ali Pištintov, kakor so se imenovali ti ljudje, ampak rajna Pištaklova Lucika ni imela lastnih otrok, pa je vzela Katro še kot majhnega otroka za rejenko.

Bila je pa Katra marljiva, poslušna in je stari Luciki lepo postregla na starost. Poplačalo jej je babe trud in delo s tem, da jej je sporočilo kajšo z željo, naj bi po njeni smrti tudi Katra stopala po stopinjah babškega poklica, ki je bil že od Bog ve kdaj ravno na to kajšo navezan.

Dobro se je godilo Katri tudi po Lucikini smrti. Z delom se ni nikdar prehitela, na vroče ni nikoli pila vode, ampak je še celo na njivo seboj nesla lonček kave. Denarja za kavo jej je donášal poklic, za mleko jej pa tudi ni šlo slabo, saj je vendar Katra barantala s kozami, torej je bilo vedno dovolj take zverine pri hiši.

Med vsemi kratkorepimi kozjaki na celem Kozjem vrhu pa se je najbolj odlikoval Katrin kozel "štok" po imenu. Bil je visoke postaje, kot saj je črne dlake, nazaj zakrivljenih rogov in hripavega glasu, ki se je gibal v basovem ključu.

V veliko korist pa je bil štok Katri, ker je bil strah vseh kozjevskih lavžankov (fantalinoj). Gotovo nobeno jabelko ali hrusko bi ne bila prišla Katri pod zob, ako bi ne bil za stražnika štok. Katra se je vedno držala poklica, puščala kajšo vedno osamljeno in ni se jej treba bilo bati, da bi se bil prikladal kak nepovabljen gost čez plot. S štokom bi se bila morala srečati hoditi pri vstopu ali pa, pri slovesu; da so pa štokovi rogov trdi, to so dobro vedeli vsi gladeži po Kozjem vrhu.

Poseben odkar jih je okusil Krampčev Jurica, ki je znal na ginljiv način popisati svojim tovarišem, kako ga je podel štok na tla pod drevesom in ga ni pustil tako dolgo vstati, da se je vrnila škilava Katra, ki mu je za nameček še posteno preustrojila neimenovali del telesa.

val celih 14 dni. Predno pa je zgotovil te svoje orožne vaje, se je vedno streznil in se podal z grozno skesanim obrazom proti domu. In stopivši v kajšo, se je vlegel na trebuh na mizo in rekel Barbki:

"Tu imaš palico, pa le po meni!"

Barbo pa je ta dejanski Lukušev kes vselej tako presunil, da ga je pogladila z vso nežnostjo zakonske ljubezni po licu in rekla:

"Vem, da si lačen, tamkaj na ognjišču še le imam nekaj za te, le najej se, potem pa priden bodi. Saj si si ga za potrebo privoščil; otrok pa nama tudi ni Bog dal, je že vedel, zakaj na."

Tako je zagovarjala Barbka Lukuša, on pa je vsikdar v takih trenutkih pošiljal gorke vzdihljive zahvale proti nebu, da mu je Vsemogočnji podaril tako dobro žensko.

Torej mirno življenje, kakor ga je najti le še v hribih, je vladalo v tem trikotu; le tupa tam je zarentačil Tumplo svoj "hastrumc" in včasih je motil to čarobno tišino tudi glasni "bumf, bumf", senkaj od Katrine kajše, ker si je štok hladil prevročo glavo s tem, da se je zaganjal z butico v jasli.

Tako je bilo torej življenje v tem koncu Kozjega vrha vsako poletje, pa prišla je huda zima leta 19...

Zgodaj je že zapadel sneg in gosa meгла se je vlačila noč in dan po Dravski dolinici.

Krivobedri Lukuš je lupal vedno skozi okno, kedaj da se bode vendar enkrat že zjasnilo nebo; po grlu ga je že tudi bližal in čas orožnih vaj se je že tudi bližal z vso naglico. Vendar vse zamanj; nebo se ni oziralo na krojačeve želje in snežilo je dan na dan.

Nekega dne je Lukuš zopet bulil skozi okno, pa naenkrat je odložil hlače, ki jih je krpal, se popraskal za ušesi in spregovoril:

"Bar—bo! že tri dni gledam na Tumplovo kajšo, pa nikoli ne vidim dima. Ti, kaj pa če je later zbolel, ali pa celo umrl?"

"Hm," je zamrmrala Barba, potisnila spodnjo čeljust za pedenj naprej in rekla:

"Res, ti, človek pa je le, kaj če bi umrl brez gospoda, nudva bi ga imela na vesti. Tu imaš tvoje škornje, pa pojdi pogledat!"

Lukuš je vžogal, skočil v prostorno obnovo in krenil navzgor proti Tumplo. Noge so se mu čisto zaokrožile in tudi spotil se je do dobra, predno je prikobacal do kajše.

Odpri! je na rahlo vrata, pa je zakričal, kakor bi ga bilo kaj ugriznilo, in zbežal je naravnost proti domu.

Dolgo ga je dregala Barba, predno je je razodel, kaj da je videl. Pravi! in vlekel je na dolgo:

"Oh, ljuba moja, oh, hastrumc, Bog se mu usmilil čez dušo; leži stegnjen in črn kot pisiker na postelji. O, sveta Marija, sam ta hudi ga je zadavil, gotovo tisti hastrumc, katerega je vedno klical. Moj Bog! Moja Barba! Moliva, da še nad naju ne pride. Gotovo bode sedaj strašil, ker je umrl tako brez gospoda!"

Tako je jadikoval Lukuš in še le po dolgem oddihu se je spomnil, da bi bilo dobro sporočiti tudi gospodu župniku o hastrumcovi smrti. Še istega popoldne je prišvedral na Remšnik in razodel celo to veliko skrivnost gospodu.

Gospod župnik so takoj odredili celo komisijo z mrtvaškim ogledom na čelu, ki bi naj natančneje se pričutila celo zadevo. Zaključek dolgega posvetovanja v Tumplovi bajti je bil: hastrumc je preveč posrkal žgane pijače in si ugasil na tem svetu žejo za vselej.

Pogreb njegov je bil koj drugi dan in kaj klavner, ker so ga pospremili k večjemu počitku le sosed Lukuš z Barbo in Pištaklova Katra.

Ko je bilo vse končano, spomnil se je Lukuš, da bi nič kaj ne škodilo molitve za rajnim, ki ni bil nikdar v življenju sovražnik opojnih pijač, zaliti sicer ne z žganjem, ampak z vinsko kapljico. Lukušev nasvet ste poslušnili tudi obe ženici in vsi trije so jo krenili v krcmo.

Pri kupici vinca je tudi Lukuš kmalu pozabil na prebiti strah, kvantal je radovednežem, kako je našel hastrumca mrtvega in izrazil slednjic željo: da je prav škoda, zakaj mu ni Tumplo poprej povedal, kedaj da ravno namerava odrediti iz tega sveta, kajti rekel je: pri hastrumcovi smrti so bili gotovo vsi hudobci zaposleni, ker jih je vedno klical na pomoč, torej ne bi bilo za me nobenega in brez vsakih ovir bi se bil lahko zmuznil v nebesa.

Še Bog ve kaj je vse nadopovedal Lukuš svojim poslušalcem, dokler se ni proti večeru mehkih kolen in zakrivljenih nog vračal domov. Med povratkom je razodel svoji Barbki skrivno željo, da bi ne bilo preneumno kupiti Tumplovo kajžarico.

In res, ker si je rajni ohladil grlo brez oporoke, prišlo je do dražbe. Lukušu ni nikdo nagajal pri kupitju, kajti vsak Remšničan se je bal te kočarje, češ: later je preklinjal celo življenje, torej je celo posedstvo zakleto

in ne bode nikdo imel veliko sreče z njim.

Kupil ga je torej Lukuš za 150 goldinarjev po starem račun.

Prerokba remiških očancev se je tudi kmalu izpolnila. Odkar je postal Lukuš Tumplo-kajšler, kašljala je njegova Barbka od dne do dne huje in tožila, da jej nekaj leži na pljučah od hastrumcovega pogreba.

Skrbni Lukuš je sicer lovil mačke in jej kuhaj juho, ker bajte tako juha ozdravi in omehča vsak še tako hud kašelj.

Tudi Barba je upala in upala, snedla je že marsikatega mucka, pa kašelj in povrh še popolnoma suh, je le ni maral pustiti.

Lukuš jo je vedno tolažil: le čakaj, ljuba moja, zima še ni nikogar ozdravila, pa prišla bode že spomlad, potem se ti bode pa že zboljšalo.

Uboga Barba je krehala in se vlačila kot senca okoli voglov; zakukala je kukavica in odkukala Lukušovi Barbki za vedno.

Silno je žaloval krojač, ko je polagala Katra rajno na mrtvaški oder in jokaj je pri njenem pogrebu tako, da so mu uhajale in kapale solze po obeh ramah.

Še juho, ki jo je jedel s Katro pri sedmimi je povžil popolnoma pomečeno s solzami, še le par požirkov vina mu je ustavilo solze in žalost.

Proti večeru je že postal po stari navadi glasen in kričal je, ne vem ali od žalosti ali pa — veselja:

"Katra! Barb! sem zaženil 50 goldinarjev, tebi pa, če me vzameš, 100 goldinarjev!"

Nič ni odgovorila Katra na tako govorjenje iz možkih ust, ker jej se ni nikdo kaj takega do sedaj povedal.

Lukuš pa je vedno kričal na vse grlo, se zdaj jokaj, spomnivši se rajne, zopet malo zamočil jezik in solze, na posled pa je trdo zadržal pri mizi.

Sramežljiva Katra jo je urno pobrisala, ko je dedec zasmrčal, ker je dobro vedela, da se ne spodobi svatovati že na dan pogreba.

Lukuš je pa vlekel dreto, na klopi, kamor so ga bili položili, celo noč do belega dne. Še le rumeno sonce ga je prebudilo iz ponočne svetbe, zaprl je usta, omenal si oči, zacmokaj parkrat s suhim jezikom in smuknil skozi vrata, meneč: saj me nikdo ne bo opazil, za par dni bo pa že vse pozabljeno.

Toda komaj je prestopil prag krcme, so ga že pozdravili gospod župnik, ki so molili brevir pred župniščem, z ostrim pogledom.

Lukuš se je jel praskati za ušesi, vlekel je le klopk na oči in se delal kakor da bi ne videl gospoda, pa vse skupaj mu ni nič pomagalo.

Gospod župnik so se vstopili pred njega, ostro rekoč:

"Tako, ali te ni sram, kako si se pa obnašal včeraj?"

Lukuš je skesano pobesil oči in jekljaj:

"E... e, gospod, nič kaj ne zamerijo, saj vejo, da v preveliki žalosti človek nič kaj pametnega ne stori."

"I, kaj," so se oglašili gospod, "prevelika žalost, se le pijan si bil."

"A, ja, ja," je godel Lukuš, "tisto pa bi tudi znal biti," in kopal z nogo kakor konj, ki ne more potegniti.

"No, naj ti bo za enkrat," so se glasili zopet gospod, ko so videli skesanega grešnika pred seboj, "pa vedi mi, da se nikakor ne spodobi, da bi tak-le stari peljar, kakor si ti, še take žlabodral!"

"Hvaljen bodi Jezus Kristus!" je spostljivo pozdravil Lukuš in stopical proti domu.

Eh, si je mislil, če so mi gospod koj tako na kratko odpustili, gotovo tudi Barbka na onem svetu ne bode držala jezic.

Skrbno se je ognil na potu domu tudi Pištaklove Katre, se zapri v svojo kajšo in celi teden prino šival...

Prišla pa je sobota, dan, ki se ga veseli vsak delavec, zakaj bi se ga še Lukuš ne? Kmalu popoldne je prenehal z delom in trdno sklenil: jutri pa v sv. Juriju k poznemu opravilu in sicer mimo Katrine kajše. Še prav skrbno se je napravil v nedeljo zjutraj, prižgal si pipico in jo užgal proti Katri.

Ko je pa korakal mimo njenih okenj, je nalašč bolj na trdo stopal, tako da je morala Katra slišati. Sveda, kedo da je pa Katri tudi zameril njeno radovednost, saj je bila Evina potomka, povrh pa se je še redkokedaj kedo zmotil skozi njeno vorišče; in brzo je stala na pragu in radovedno pogledala po prišlecu.

Lukuš je začutil že v hrbet Katrin škilav pogled, stopil nalašč z jedno nogo preko prelaza, kakor bi hotel naprej iti, nato pa se je nehote nekoliko obrnil in se sosedu kaj prijazno nasmehnil, rekoč:

"No, Katra, le hitro se napravi, greva skupaj v St. Jurij!"

Katra je zarudela pri teh laskavah besedah, povesila glavo in vprašala: "Kaj bi pa ljudje rekli, ko bi naju videli vkup hoditi?"

"E, Katra, bodi pametna, kaj nama ljudje že mar; če greva skupaj, to še pa vendar ni nič pregreš —"

upravil, jo je mahnil počasnih korakov nazaj po svojih opravih.

Katra se je rezala na vse pretege; Lukuš pa je, predno je skobacal na svetlo, še parkrat zacepetal z nogama po mlaki.

Maščevalen pogled in par krrkih kletvic, nič boljših od onih, ki se začinja s hastrumcom, je pogljal za štokom, nato pa dvignil roko in zapil:

"Baba! Ti se še režiš moji nesreči, pa to ti že povem, če dobin tega mučastelega kosmatinca na svojem, naenkrat ga ustrelim!"

"Privi ti je," se je obregnila Katra, "se kozlu se gabi tvoje neumno govorjenje, kar bi se človeku ne!" — "Molči, babura, o celi stvari, če me raztrobiš po St. Juriju, te preklestim, da bodeš škilila ne samo na konec nosa, ampak tja noter do ušes."

"Kaj bodeš preklinjal in me zmerjal," se je opravičevala Katra, mar sem ti jaz naščula na tebe kozla?"

"Tiho! Tiho, Katruša, tvojemu marogastemu kozlu bodem že eno zapalil na kožo," je godrnjal Lukuš in se kotil proti svoji bajti.

Tisto nedeljo ni izpolnil Lukuš svoje dolžnosti kot kristjan, ampak celi dan je tuhtal, kako bi se znosil nad rogačem.

Katra je pa po ženinem odhodu zaprla štoka v hley, nato se je pa podala proti cerkvi s trdnim sklepom, Lukušu prizaneti z jezikom.

Na potu v cerkev pa sta se srečali s Stoparjevo Leno, staro prijateljico. Med vsakdanjim pogovorom pa je Katri kar naenkrat uhel smeh in Lena je tako dolgo tiščala v njo, da jej je Katra zaupala celo skrivnost, seveda pod trdno obljubo, da ne bode nikomu dalje pravila.

Bila je pa Stopar Lena tudi že večletna vdovica in hitro jej je šinila pametna misel v glavo: čakaj, si je mislila, Lukuš ne bode nikoli tvoj; zakaj bi pač moj ne bil? Kratkoma, nazaj grede iz cerkve je že vse govorilo o Lukušovi snubitvi, o štoku, in cela dogodbica je bila še vsled ustnega izročila precej osojlena.

Lukuš je kar pihal od jeze, ko je zvedel, kar se trosi okrog o njegovi osebi. Rad bi bil Katro nakresal, pa se ni prav upal, češ, babura je še precej hajda, kaj pa če bi ona mene, potem pa že imam; nič, če sem prebodel celo Barbki smrt, pa bi tega kozlozlega sunka ne!

Tako se je tolažil krojač Lukuš, obiskal parkrat mesto v St. Juriju na Breznem službo bozjo in zavezal s časoma ljudem, posebno pa še ženskim klopotecem jezike. Odslej se je pa skrbno ogibal Katrine kajše. Njenemu jeziku je tudi odpustil, štoka pa je še vedno sovražil prav iz dna svojega srca, le priložnosti za maščevanje ni bilo.

(Konec prih.)

— Podpolkovnik Vladimir Trbojevič, poveljnik bos-herc. lovskega polka, je, kakor poroču ruski "Rdeči križ", podlegel ranam v Brest-Litovsku, dne 25. avgusta 1914.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STANOVANJE S ŠESTIMI SOBAMI, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljava elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V Prvo Hrvatsko Stedionice U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE,

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju. Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastoj.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50	
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50	
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00	
Raybar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00	
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50	
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00	
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00	
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00	
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00	
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00	
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00	
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in	50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Sehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS.

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovinci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniška se obrnite na to trdkro in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljani — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.
POSTREŽBA TOČNA VSAR ČAS.
W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.
Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 557.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preležane klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vlogunu Broadway and Granite Street.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje **EAGLE EXPORT**

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405,
S. Bluff St., Joliet, Ill.